

[Ministeren for Sundhedsvæsen.]
strækning, end vi gør det her i Landet. Det er derfor, at jeg paa adskillige Punkter saa skarpt gaar imod de sagkyndige.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou sagde, at jeg saa skarpt havde angrebet Sindssygeoverlægerne. Nej, det forholder sig ikke saaledes. Det er Sindssygelægerne, der har angrebet Administrationen og Rigsdagen, fordi der ikke for længst er blevet bygget en stor, ny Sindssygeanstalt. Al min Strid eller Kamp — hvad man vilde kalde det — med Sindssygelægerne har afgjort ikke været nogen Angrebskrig, men en Forsvarskrig, hvor jeg søgte at forsvare Administrationen og Lovgivningsmagten.

Jeg skulde nu tro, at det ærede Medlem Hr. Kammersgaards Udtalelser ikke skal opfattes saaledes, at han afgjort er imod Familiepleje. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han mente, at man skulde være forsigtig med Hensyn til Familieplejen, saaledes at kun de Hjem blev benyttet som Plejehjem, hvor de sindssyge var paa enhver Maade forsvarligt anbragt. Hvis det var dette, det ærede Medlem mente, saa kan jeg ganske tiltræde hans Opfattelse.

Dernæst kom det ærede Medlem ind paa Bygningsforholdene paa Hvedholm og mente, at det var et stort Minus ved Sagen, at den store Avlsgaard ligger saa tæt ved Hovedbygningen. Jeg indrømmer, at hvis man skulde bygge fra nyt, vilde man naturligvis ikke lægge et Plejehjem af denne Art saa nær ved en Avlsgaard, men paa den anden Side synes jeg ikke, det gør saa meget, at den ligger der. Flertallet af de Patienter, der tænkes flyttet fra Middelfart Sindssygehospital til Hvedholm, er jo Landboere og Børn af Landboere, og for dem er en saadan Avlsgaard og det Liv, der udfolder sig der, noget hjemligt og fortroligt. Naturligvis skal de ikke færdes rundt omkring i Avlsgaarden, men den kan jo adskilles fra Slottet ved et Stakit. At bygge en Mur for at skjule Avlsgaarden mener jeg hverken er nødvendigt eller vilde blive smukt.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou var inde paa Spørgsmaalet om Opgørelse af, hvor mange sindssyge der findes her i Landet, og jeg giver det ærede Medlem Ret i, at det er vist umuligt at komme til et sikkert Skøn paa dette Omraade. Men det har i Virkeligheden heller ikke saa stor Interesse, for det, det kommer an paa, er dog ikke, hvor mange sindssyge, men hvor mange hospitalstrængende sindssyge der findes. For der er selvsagt mange flere sindssyge i Landet, end der er hospitals-

trængende sindssyge, og et meget stort Antal Patienter, der er angrebet af en mildere Grad af Sindssygdom, bør slet ikke anbringes paa Sindssygehospitaler; de skal allerhelst være paa det Sted, hvor de har deres Hjem. Som Læge med mangeaarig Erfaring kan jeg sige, at det i mange Tilfælde afgjort er det heldigste, at de lettere sindssyge bliver i de Omgivelser, hvor de er vant til at færdes, hos de Mennesker, der sætter Pris paa dem og holder af dem.

Dette skarpt at adskille Familiepleje og Ophold i vedkommendes Hjem og saa at stille Familiepleje op som noget nyt, der strider mod Videnskabens Resultater, er jo dog ganske forkert. Selv om man ikke er Læge, ved jo dog de fleste Mennesker, at der mellem deres paarørende findes Folk, der er i lettere Grad sindssyge, og at tvinge saadanne ind paa store Hospitaler med disses strenge Reglement, er langtfra altid af det gode.

Ser man hen til den Litteratur, der beskæftiger sig med Menneskeskildring og de Forfattere, som forstaar at skildre Mennesker, træffer man Eksempler og de smukkeste Eksempler paa, hvad der er udrettet ved Familiepleje. Jeg tænker i Øjeblikket paa en Forfatter som Dickens, som er en stor Menneskeskildrer. Man tage blot en af hans Bøger, „David Copperfield“. Der findes i denne to eller tre glimrende Skildringer af sindssyge. Der er skrevet lærde Værker, i hvilke Dickens roses for den fortræffelige Maade, hvorpaa han har skildret bestemte sindssyge. En af dem er den berømte Mr. Dick, for hvem Karl den Førstes Hoved altid traadte frem, hvad enten han skulde skrive eller beskæftige sig med andet. Dette Tilfælde er et typisk Eksempel paa Ungdomssløvind og et Eksempel paa, hvorledes en saadan Mand færdes og befinder sig særdeles vel i den Familiepleje, han er anbragt i. Man kan anføre mange andre Eksempler af lignende Art.

Man bør, som sagt, nøje adskille Begreberne sindssyge og hospitalstrængende sindssyge, og det bør en Gang for alle slaas fast, at ikke alle sindssyge bør anbringes paa Hospitaler. De sindssyge behandles ofte langt bedre og mere forsvarligt udenfor Hospitalerne end paa disse.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou interesserede sig til min store Glæde stærkt for Familiepleje. Ogsaa jeg interesserer mig i høj Grad for denne Form for Sindssygebehandling og er ganske enig med det ærede Medlem i, at vi maa fare frem med Lempe, vi maa gaa ganske sikkert, saa-